

פרשת השבוע -

עניני הפרשה:

מספרים על הפרשה

הפרשה ה- 4
מאוק 12 שבועות
בראשית

מנין הפסוקים בפרשה:
147

- א. _____ (יח, א - טו)
- ב. _____ (יח, טז - לג)
- ג. _____ (יט, א- לח)
- ד. _____ (כ, א - יח)
- ה. _____ (כא, א - ח)
- ו. _____ (כא, ט - כא)
- ז. _____ (כא, כב - לד)
- ח. _____ (כב, א - יט)
- ט. _____ (כב, כ - כד)

למשל ולשנינה

ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה.
ביום המשתה הביאו השרות את בניהן עמהן והיניקה אותם (רש"י)

כדבר הזה יארע מדי פעם לכל אחד מאיתנו.

הן מדי פעם נבחין בבני אדם האוכלים מעדנים או ממתקים ברחוב, או שנוטלים הם בידיהם איזה חפץ יקר ערך.

אולם נבין ונבחין כי מה שבידיהם אינו קנינם אלא חולק ע"י מאן דהו, והם זכו ממנו.

וכשנרצה לברר מי הוא זה ואיזה הוא הנדיב שממנו ובזכותו מקבלים כולם, הרי זו מן המלאכות הקשות, כיון שלא נקבל תשובה ברורה.

ברם, כשנרצה בכל זאת לידע, נוכל ללכת ולראות מי הוא המחלק, ונדע כי ממנו ובזכותו יש לכולם.

זהו מה שאירע אצל אברהם בלידת יצחק. הקב"ה עשה נס וכל העקרות בעולם נפקדו וילדו בזכות שרה.

אולם איך יתכן לדעת האם כולם ילדו בזכות שרה, או שמא זכות אחרת ישנה, ושרה עצמה גם נפקדה כפי שנפקדו כל העקרות!?

לכן עשה הקב"ה נס נוסף, והניקה בנים שרה, נעשו שני דדיה כשני מעיינות, וראו כולם כי שרה היא זו המחלקת, משמע כי בזכותה נפקדו כל העקרות.

זהו פירוש הפסוק: מי מלל לאברהם - מי יספר כי הכל בזכות אברהם ושרה? העובדה כי - היניקה בנים שרה.

וכאשר תקום

מן הספר...

אמור מעט ועשה הרבה

**יקח נא מעט מים...
ויקח חמאה וחלב ובו הבקר...**

כל ממגורתיו של אברהם
ואוצרותיו עומדים הכן
לחסד עולם.

אולם מה היה בפיו של
אברהם באותה שעה?
יוקח נא מעט מים...
לומר שאין טורה בהבאתם.

כך דרכם של צדיקים,
אומרים מעט,
ועושים הרבה.

<http://bishvil.co.il/>

שואל כענין ולנשיב כהלכה

זה לעומת זה. חמשה הפכים מצאנו בפרשתנו. מצאי לפחות שלשה?

פרשת וירא

עניני הפרשה:

א. חסד לאברהם.

גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה.

הקב"ה בכבודו ובעצמו בא לבקר את החולה, את אברהם, ביום השלישי למילתו - וירא אליו השם באֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל פֶּחֶם הַיּוֹם - כיון שהוציא הקב"ה חמה מנרתיקה כדי שלא יבואו אורחים ויטריחו את אותו צדיק.

וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו - כערביים נדמו לו - וַיִּרְא וַיִּרְץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה.

אברהם אבינו, באמצע מחזה נבואה, עוזב את הקב"ה, ומבקש ממנו - אֲדֹנָי אִם נָא מְצַאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֵר מֵעַל עֲבֹדְךָ - ורץ לקראת אורחיו. הכיצד?!

מכאן למדו חז"ל כי גדולה הכנסת אורחים יותר מקבלת פני השכינה. אנו למדנו זאת מאברהם. ברם, אברהם ממי למד?

אלא ידע אברהם כי תכלית בריאת האדם היא אמנם להתענג על השם ולהנות מזיו שכינתו. אולם מקום העדון הזה הוא העוה"ב. והאדם הושם בעוה"ז כדי שע"י המצוות והמעשים הטובים שיזדמנו לו כאן, יוכל לקנות לעצמו, ולהגיע אל מקום העדון, אל העוה"ב.

עושה אברהם את החשבון הפשוט, לכאורה. ואומר לעצמו: אמנם בורא העולם נמצא בביתי, ואני מתענג כעת על השם ואהבתו. אולם מה באמת רצונו של מקום ממני, כעת, כאן בעולם? אין זאת אלא לעשות צדקות וחסדים.

על כן רץ אברהם אל האורחים כפי שנדרש ממנו לפי רוחב דעתו, ומבקש מהבורא, כי יואיל להמתין עליו עד שיסיים להיטיב עם אורחיו.

ואברהם שוחט שלשה שוורים בשביל לתת לכל אחד מאורחיו לשון בחרדל.

וַיִּקַּח חֲמֵאָה וְחֵלֶב וַיִּבֶן הַבֶּקֶר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם - חס וחלילה לאברהם שיאכיל את אורחיו בשר בחלב, אלא נתן לפניהם קודם את החלב, כפי שנכתב. רק לאחר מכן הגיש לפניהם את הבשר. על כן - והוא עִמָּד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ - להשגיח כי לא יערבו ויאכלו בשר בחלב - וַיֹּאכְלוּ.

ב. אברהם מתפלל על סדום.

ג. לוט וסדום

יושב בשער סדום.

הכניס את המלאכים - מביתו של אברהם למד.

אשתו לא הסכמה לתת מלח.

אנשי העיר רצו לעשות בהם שפטים. "האחד בא לגור".

השחר עלה - מהר המלט - אל תביט אחריך.

אשתו הביטה - ותהי נציב מלח.

ביקש לנוס לצוער, ונענה.

הפיכת סדום.

לבסוף הלך למערה.

ותהרינה שתי בנות לוט מאביהן - עמון ומואב.

ד. אברהם הולך לגור, (אין אורחים, סדום נהפכה, ואנשים חדלו מללכת בדרך זו).

אומר על שרה: אחותי היא.

אבימלך לוקח את שרה.

הא-לוקים מתגלה לאבימלך - בחלום הלילה.

משיב את שרה.

אברהם מתפלל על אבימלך.

ה. לידת יצחק ומילתו.

ו. גירוש הגר וישמעאל.

ז. שבועת אברהם לאבימלך - אם תשקור לי ולניני ולנכדי.

ח. עקידת יצחק, (יצחק בן 37).

ט. לידת רבקה.

שואל כעניין ומשיב כהלכה:

הפכים בפרשתנו:

- i. אברהם ולוט מכניסי אורחים - סדום אינם מכניסי אורחים.
- ii. אברהם מחפש, ומכניס לביתו שלשה ערביים - לוט מכניס רק כשנדמו לו כמלאכים.
- iii. אברהם שואל את אורחיו על עסקי אש"ל - אבימלך שואל על עסקי אשתו (של אברהם).
- iv. יצחק למד מדרכיו של אברהם - ישמעאל מצחק, ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים.
- v. אברהם ויצחק רואים ענן קשור על ההר - ישמעאל ואליעזר אינם רואים מאומה כחמור.